

(א) גדול העצה זרב העליליה וכו' שמעתי משם מורינו הרב הגדול מהר"א יצחקי זלה"ה שהיה מפרש כי הנה כאשר יחטא איש אשר חייב מיתה בידי שמים וחפץ ה' להמיתו. הנה זה החוטא יש לו אב ואם ואשתו וזבניו וכיוצא ובמותו כל אחד מהנזכרים גדול צערם והניחו יתרם. וא"כ אם האיש גנב וגזל ונאף ויהיו דבריו לה"ר וכיוצא ומשפטו למות. הנה אביו ואמו ואשתו וזבניו וקרוביו כשלא ידעו כלל במעשיו הרעים ובמותו אלו הן הנשרפין אש תוקד וגדל צערם אם הוא חטא הם מה חטאו. אמנם ודאי כי אל דעות ה' ולו נתכנו עלילות והוא יתברך ממתין להמית החייב מיתה עד שכל המתאבלים

ומצטערים עליו יהיה בהם חטא שחייבים כנגדן יסורי הצער שהוא שיצטערו וח"ו לא עביד אלא דינא והוא מה שרמזו רז"ל לדעתי הקצרה באומרם לא חשיד קב"ה דעביד דינא בלא דינא כלומר אינו עושה דין באדם אחד בלא שידין כל המצטערים עליו אם ראויים ליסורים וצער ההוא וזהו בלא דינא מהקרובים. והגם דפ"ק דברכות דף ה' אמרו לרב הונא הכי על דאתקיפו ליה ת' דני דחמרא אפשר שכיונו לומר בדפירשתי ורצונם דק"ו שלא יעניש לרב הונא בהפסד גדול אם לא שהוא חייב. וזה פירש הרב הנזכר בקראין גדול העצה זרב העליליה מה עמקו דרכיו ומחשבותיו הלא תראה אשר עיניך פקוחות על